

og forelagde sin dagsorden, skylder jeg hr. Villy Søvnal og SF at sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte dagsordenen.

Vi mener, at man rent faktisk allerede i øjeblikket er i gang med en hel del af de ting, der er beskrevet i dagsordenen som noget, der skal gøres. Desuden synes vi, formuleringen er noget diffus, så vi ikke rigtig kan gennemskue økonomien i punkterne, så på baggrund af, at vi er i gang med en del af tingene og ikke kan gennemskue økonomien, stemmer vi imod.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre er ikke helt tilfreds med det, regeringen er kommet frem med til Folketinget i dag.

Forespørgerne har spurgt, hvilke målsætninger der er for udviklingen af velfærdssamfundet, og jeg synes, det har været lidt svært at få nogle meget klare målsætninger linet op. Det tætteste, vi kom på nogle målsætninger, var i det indlæg, hr. Bjørn Elmquist holdt, men om det også er regeringens politik, kan jeg ikke finde ud af i dag.

Så vil jeg også lige sige, at Venstre ikke er særlig sortsynet med hensyn til alt det med forsørgerbyrder; det er ikke noget, der skræmmer Venstre. Men vi er da nødt til at kigge bare nogle år ud i fremtiden. Jeg kan godt se, at alt det med Internet osv. kan ændre det hele, så man kan sidde ude i Indien og lave hele produktionen, men så må vi bare finde på noget andet. Selvfølgelig skal vi ikke frygte fremtiden. Vi skal gå til sagen, men vi må alligevel planlægge lidt.

I år 2000 vil der være færre ældre, end der er i dag, og i år 2005 vil der også være færre ældre end i dag. Først i år 2010 stiger antallet af ældre. Vi har et demografisk vindue, så vi kan træffe de rigtige beslutninger, men vi skal også have vilje til at lægge reformer frem allerede nu eller om ganske kort tid. Så kan vi nemlig løse de store opgaver, både med hensyn til forsørgerbyrden, de færre, der skal forsørge de mange, statsgælden og alle de andre ting, som hr. Bjørn Elmquist kaldte osv.

Det er dårlig socialpolitik blot at udbetale en ydelse. Enhver borgers resterende erhvervsevne eller funktionsevne skal testes, styrkes og optrænes, og det samme gælder socialfunktionsevnen, altså evnen til at kunne omgås andre mennesker. Men vores arbejdsmarkeds-mæssige og sociale systemer har en evne til at isolere folk.

Gør vi noget for vore førtidspensionister ud over blot at sende dem en månedlig check? Jeg er helt sikker på, at mange af dem kan udfylde småfunktioner på en virksomhed.

Det har ikke noget med det økonomiske at gøre, men med at skabe et netværk, for de kan ikke arbejde 37 timer om ugen i et hårdt tempo, men de kan medvirke med deres livserfaring og deres viden.

Af dem, der blot har mistet deres arbejde – altså er kommet ud for den sociale begivenhed at miste deres arbejde – kommer de fleste heldigvis i arbejde igen. Det er der faktisk 800.000 mennesker om året der gør.

Men der er også nogle, der kommer til at hænge fast i systemet, og når de så kommer ind på et bistandskontor, bliver de interviewet om hele deres barndom, om deres traumer osv., og dermed bliver der åbnet en social sag, selv om deres hovedproblem egentlig blot er, at de har mistet deres arbejde.

Og dér har vi ikke gjort det godt nok i det offentlige ved f.eks. at sige: Lad os prøve at vende os mod de private virksomheder, at få folk ud i privat beskæftigelse, i privat produktion. For det er på den måde, man efter en tilskyndelsesperiode bedst hænger fast i et arbejde.

Og så kunne man godt bruge det instrument at kræve, at folk kommer i arbejde allerede efter første ledighedsdag. Men det er dårlig offentlig service at aktivere folk med det samme, siger man i arbejdsformidlingerne rundt omkring i landet; man skal først igennem en lang sagsbehandling, og det er der mange mennesker der ikke kan forstå.

Jeg vil slutte af med et brandgodt citat, som burde være overskriften for denne debat. Jeg har fundet det i et debatoplæg om fremtidens velfærdssamfund, »Velfærd med vilje«, og dér står:

»At tillade passiv forsørgelse i årevis af mange tusinde mennesker uden rettigheder og pligter til andet end penge, er ikke et velfærdssamfund værdigt.«

Det er genialt skrevet, og jeg håber, at Socialdemokratiet vedkender sig det.

Pia Christmas-Møller (KF):

Mange beskylder politikere for at være kortsynede og svinge i takt med de ugentlige, ja snart daglige meningsmålinger.

Og vi kritiseres for at krybe i skjul, når det drejer sig om diskussioner om de langsigtede perspektiver, specielt hvis det kan indebære noget ubehageligt.